

Unitatea II Lecția 2.	COMUNICAREA EFICIENTĂ – CHEIA SPRE SUCCESUL PERSONAL
--	---

Text: *Tainele comunicării interculturale*

Motto: „*Cât de bine comunicăm este determinat nu de cât de bine vorbim, ci de cât de bine suntem înțeleși.*” Andy Grove

Comunicarea interculturală înseamnă comunicarea ce se desfășoară între membrii a, cel puțin, două culturi care sunt diferite. Experiențele de comunicare interculturală avantajează persoana și o ajută ca să poată cunoaște și aprecia culturile altor popoare, dar, totodată, să poată înțelege mai bine și a sa cultură. Devine tot mai important ca oamenii să cunoască nu doar limbajul verbal al culturilor, dar și cel paraverbal (care se referă la calitatea și caracteristica vocii: dicția, intonația, volumul, ritmul ș.a.) și limbajul nonverbal (ce vizează, gesturile, contactul vizual, expresiile faciale, postura corporală ș.a.). Unii greșesc atunci când consideră că normele specifice culturii lor sunt universale și singurele valabile oriunde și oricând. Trebuie, de exemplu, să înțelegem și să acceptăm că colegul nostru străin provine dintr-o cultură ce nu se aseamănă cu a noastră și, posibil, și pentru el e ciudat felul cum trăim sau gândim. Suntem culturi diferite și, respectiv, stilurile de viață sunt diferite.

Dacă în cultura noastră gestul de a dăruii flori, chiar și a ghiveciurilor cu flori, este un moment care provoacă bucurie celui alt, în Emirate dăruirea florilor în ghiveci are semnificația morții. În plus, și numărul florilor care sunt oferite are o semnificație aparte. Dacă în cultura noastră numărul impar al florilor înseamnă bucurie, iar numărul par semnifică doliu, atunci în Norvegia e exact invers, în mod obișnuit, se oferă flori în număr par, cu excepția înmormântării, când numărul florilor este impar.

Chiar și în ceea ce privește culorile, există diferențe. Dacă la europeni roșul este un simbol al dragostei, în Afganistan această culoare este considerată a diavolului, în China se asociază cu o bucurie și festivitate, în Japonia cu lupta și supărarea, mânia.

Nici cadourile sau împachetarea lor nu are aceeași semnificație peste tot în lume. Dacă la noi e de dorit ca darul să fie colorat cât mai viu și cu fundițe frumoase, la japonezi nu se va împacheta nicicând cadoul cu fundiță și în hârtie albă, deoarece această culoare la ei are semnificația de doliu, așa cum la noi este culoarea neagră.

Occidentalii, care cred în verșunat în superstiții, spun că cifra treisprezece este aducătoare de ghinion. Pentru japonezi, aducătoare de ghinion este cifra patru. De aceea se ține cont mereu ca darurile să nu consiste din patru piese. În ceea ce privește cadourile, europenii nu se axează în principal pe simbolistică, dar pe dăruirea a ceea ce știu sigur că o să îi placă celui alt. În Anglia nu se dăruiesc cravate, îndeosebi cele în dungi, iar în Argentina oamenii nu oferă ca dar seturi de cuțite, pentru că acestea înseamnă dorința ca să fie ruptă relația. În China în general flori albe nu se dăruiesc, deoarece culoarea albă simbolizează doliul și nu se oferă ceasuri, întrucât acestea simbolizează moartea. La noi, gestul de a face din cap înainte și înapoi are sensul de „da”, iar mișcarea capului dinspre stânga spre dreapta semnifică negația, adică „nu”. Însă la albanezi și la bulgari aceste gesturi sunt exact invers. E bine să se cunoască și faptul că gestul degetelor ce arată „OK” are semnificații diverse. În Franța, de exemplu, semnifică cifra zero, pe când în Japonia înseamnă bani. Referitor la vestimentație, la fel sunt diferențe. Bunăoară, în China și Japonia îmbrăcăminte de culoare deschisă înseamnă o ținută de doliu.

Maniera în care sunt salutate persoanele este și ea diferită de la o cultură la alta. De exemplu, japonezii salută în public printr-o plecăciune stând în picioare, dar în familie această plecăciune se face stând pe podea, iar oaspeții trebuie să facă același gest.

Pentru femeile din cultura românească este normal gestul ce ține de respect ca bărbatul să le acorde întâietatea când intră într-o încăpere sau să le ajute să ducă bagajul. Iar în Occident aceste gesturi pot fi considerate supărătoare, ofensatoare.

Ar putea fi un început nereușit, de exemplu, dacă ar fi trimisă o femeie pentru a negocia cu un om de afaceri din Japonia, avându-se în vedere faptul că această țară este considerată ca cea mai masculină din lume. Iar germanii nu fac afaceri duminică, fiind chiar și prin lege interzis acest lucru. La fel se întâmplă și cu ziua de vineri la arabi și sâmbăta la evrei.

Deși Pământul este unul, el găzduiește mai multe culturi. Cu siguranță, nu vom învăța chiar toate elementele culturale din toate culturile existente, dar trebuie numaidecât să ținem cont de cele mai importante atunci când discutăm cu persoane din culturi diferite. Interlocutorul va fi plăcut surprins de cunoștințele noastre despre cultura sa.

(adaptat după https://seaopenresearch.eu/Journals/articles/MI_20_6.pdf)

Sarcini de înțelegere a informației textuale

1. Răspundeți la următoarele întrebări:

1. Ce înseamnă comunicare interculturală?
2. Prin ce se caracterizează limbajul paraverbal?
3. Ce înseamnă limbaj nonverbal?
4. Ce înseamnă la diverse popoare gestul de a dăruí flori?
5. Ce diferențe legate de culori la diverse popoare cunoașteți?
6. Ce înseamnă la variate popoare gestul de a da din cap?
7. Ce gesturi pot fi considerate ofensatoare în Occident?
8. De ce este important să cunoaștem, cel puțin, elementele principale ale diverselor culturi?

2. Identificați în text și citiți pasajele în care se relatează despre:

- Sensul comunicării interculturale;
- Superstiții la diverse popoare;
- Negocieri în afaceri.